

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Polska) — Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Poznaniu

(Sprawa C-280/10) ⁽¹⁾

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 9, 168, 169 i 178 — Odliczenie podatku naliczonego w związku z czynnościami dokonanymi celem podjęcia planowanej działalności gospodarczej — Nabycie działki przez wspólników spółki — Wystawienie faktur przed zarejestrowaniem spółki składającej wniosek o odliczenie)

(2012/C 118/02)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelny Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 9, 168 i 169 dyrektywy Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Odliczenie podatku naliczonego w związku z czynnościami dokonanymi celem podjęcia planowanej działalności gospodarczej, lecz przed zarejestrowaniem spółki — Nabycie działki przez przyszłych wspólników

Sentencja

1) Artykuły 9, 168 i 169 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od

wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, które nie umożliwiają ani wspólnikom spółki, ani teźże spółce dochodzenia prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego w związku z wydatkami inwestycyjnymi dokonanymi przez rzeczonych wspólników przed zawiązaniem i rejestracją powyższej spółki, na potrzeby i cele jej działalności gospodarczej.

2) Artykuł 168 i art. 178 lit. a) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, na których podstawie, w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, naliczony podatek od wartości dodanej nie może być odliczony przez spółkę, jeżeli faktura, wystawiona przed rejestracją i identyfikacją rzeczonych spółki do celów podatku od wartości dodanej, została wydana na przyszłych wspólników teźże spółki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-354/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Fundusz rezerwowy zwolniony z podatku — Niezgodność ze wspólnym rynkiem — Odzyskanie — Niewykonanie)

(2012/C 118/03)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylonopoulos i K. Boskovits, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepodejęcie w przewidzianym terminie działań koniecznych do odzyskania pomocy uznanej za bezprawnie przyznaną i niezgodną z rynkiem wewnętrznym w art. 1 ust. 1 (z wyjątkiem pomocy, o której mowa w art. 1 ust. 2 oraz w art. 2 i 3) decyzji Komisji z dnia 18 lipca 2007 r. [C(2007) 3251] w sprawie funduszu rezerwowego zwolnionego z podatku (pomoc państwa C 37/05)

Sentencja

- 1) Nie podjąwszy w przewidzianym terminie wszystkich działań koniecznych do odzyskania, zgodnie z art. 1 ust. 1 decyzji Komisji 2008/723/WE z dnia 18 lipca 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 37/05 (ex NN 11/04) przyznanej przez Grecję — Fundusz rezerwowo zwolniony z podatku, pomocy uznanej za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem (z wyjątkiem pomocy, o której mowa w art. 1 ust. 2 oraz w art. 2 i 3 tej decyzji), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na podstawie art. 4–6 wspomnianej decyzji.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom — Zjednoczone Królestwo) — O'Brien przeciwko Ministry of Justice (poprzednio Department for Constitutional Affairs).

(Sprawa C-393/10) (¹)

(Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy — Pojęcie pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, będących stroną umowy o pracę lub pozostających w stosunku pracy — Sędziowie pracujący w niepełnym wymiarze czasu pracy i wynagradzani na podstawie dniówek — Odmowa przyznania emerytury)

(2012/C 118/04)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dermot Patrick O'Brien

Strona pozwana: Ministry of Justice (poprzednio Department for Constitutional Affairs)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Court of the United Kingdom — Wykładnia dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców/UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych/CEEP/ oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych/ETUC/(Dz.U. L 14, s. 9) — Pojęcie „pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu

pracy, będących stroną umowy o pracę, lub pozostających w stosunku pracy” (klauzula 2 pkt 1 dyrektywy) — Sędziowie zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy — Różnica w traktowaniu w zakresie uprawnień emerytalnych sędziów zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy i sędziów zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz sędziów należących do poszczególnych kategorii sędziów zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy.

Sentencja

- 1) Wykładni prawa Unii należy dokonywać w ten sposób, że to do państw członkowskich należy zdefiniowanie pojęcia „pracowni[ków] [...] będących stroną umowy o pracę lub pozostających w stosunku pracy” zawartego w klauzuli 2 pkt 1 Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin, zawartego w dniu 6 czerwca 1997 r., które stanowi załącznik do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP i ETUC, zmienionej dyrektywą Rady 98/23/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r., a w szczególności ustalenie, czy pojęcie to obejmuje sędziów, pod warunkiem że nie doprowadzi to do wyłączenia w sposób dowolny tej kategorii osób z dobrodziejstwa ochrony, jakiej udziela dyrektywa 97/81, zmieniona dyrektywą 98/23 i to porozumienie ramowe. Wyłączenie dobrodziejstwa tej ochrony można uznać za dopuszczalne jedynie w sytuacji, gdy stosunek łączący sędziów z Ministry of Justice jest ze swej istoty zasadniczo odmienny od tego, który łączy z pracodawcami osoby zatrudnione należące zgodnie z prawem krajowym do kategorii pracowników.
- 2) Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze godzin, zawarte w dniu 6 czerwca 1997 r., które stanowi załącznik do dyrektywy 97/81, zmienionej dyrektywą 98/23, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie temu, by dla potrzeb dostępu do systemu emerytalnego prawo krajowe wprowadzało rozróżnienie między sędziami pracującymi w pełnym wymiarze czasu pracy a sędziami pracującymi w niepełnym wymiarze czasu pracy i wynagradzanymi na podstawie dniówek, chyba że obiektywne powody uzasadniają takie zróżnicowanie, co podlega ocenie sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg — Niemcy) — Söll GmbH przeciwko Tetra GmbH

(Sprawa C-420/10) (¹)

(Wprowadzanie do obrotu produktów biobójczych — Dyrektywa 98/8/WE — Artykuł 2 ust. 1 lit. a) — Pojęcie „produktów biobójczych” — Produkt powodujący flokulację organizmów szkodliwych, bez ich niszczenia, odstraszania lub unieszkodliwiania)

(2012/C 118/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg — Niemcy